

FCGS en de klassiek homeopathische behandeling

Uitgangspunt van de klassieke homeopathie is dat elk levend wezen het vermogen bezit om zichzelf te genezen; homeopathische middelen werken op dit zelfherstellend vermogen. Maar het is tegenwoordig niet meer vanzelfsprekend dat het zelfherstellend vermogen tot een genezingsreactie komt. Dit kan komen door onvermogen vanuit het dier zelf (miasma) al dan niet erfelijk bepaald, maar kan ook te maken hebben met leeftijd, leefgewoontes (o.a. voor het dier ongeschikte voeding), medicijngebruik en/of vaccinaties. Hoe homeopathie het zelfherstellend vermogen in geval van FCGS kan aanspreken, wordt in dit artikel uitgelegd.

Door: Marielle Rekveld-Temminck en Anne-Marie Rodenburg

FCGS is een reguliere diagnose maar voor de klassiek homeopaat is het meer een verzamelnaam voor een complex aan (ernstige) aandoeningen waarbij voeding en vaccinaties een rol spelen.

“Bij FCGS spelen voeding en vaccinaties een belangrijke rol”

Het gebit van de kat is er voor gemaakt om een prooi vast te pakken, te verscheuren en er vervolgens langdurig op te kluiven en te kauwen. Dit houdt hun gebit in perfecte conditie. Tegenwoordig krijgt de kat echter een heel ander soort voedsel: hapklaar kattenvoer waarin granen, suiker, kleur-, geur- en smaakstoffen zijn verwerkt. Hiervoor zijn het gebit en de spijsvertering van de kat niet “ontworpen”.

Tevens worden katten veelvuldig gevaccineerd; het zelfherstellend vermogen wordt na een vaccinatie door de in het vaccin aanwezige hulpstoffen en de aangewakkerde immuunrespons zo intensief bezig gehouden dat het geen gelegenheid meer heeft om op andere zich in het lichaam afspelende processen te reageren. Die andere processen krijgen daardoor de gelegenheid om tot ontwikkeling te komen.

Maar niet iedere kat die gevaccineerd wordt en verkeerde voeding krijgt ontwikkelt FCGS; dit heeft namelijk ook te maken met de gevoeligheid waarmee een kat geboren wordt. Er zijn dieren die zwaar belast ter wereld komen. Denk hierbij aan een raskat die volgens de ‘regels’ is gevaccineerd, voeding krijgt voor de levensfase waarin hij of zij op dat moment zit (kitten-, indoor-, outdoor-, senior-, licht brokjes, enz.) en waarbij het ouderdier voorkomt in de lijnen van het andere ouderdier. Deze dieren zullen een verhoogde predispositie hebben tot het ontwikkelen van afwijkende reacties.

Bij een kat met een door de dierenarts gestelde diagnose FCGS kijkt een klassiek homeopaat vooral naar de symptomen die het dier laat zien en probeert (afwijkende) reacties te herkennen en te duiden: Is het een milde vorm van FCGS of is het een zich agressief verspreidende vorm? Gaat het gepaard met bloedingen en zwelling of

is er ‘slechts’ sprake van een donkerder gekleurd randje tandvlees? Hoe is de kat er zelf onder; wil hij of zij nog eten of doet het zo’n pijn dat eten niet meer kan? Heeft het dier koorts of niet? Zijn er gedragsveranderingen waarneembaar? Is het dier nu bijvoorbeeld extra aanhankelijk of verstopt het zich in een donker hoekje? Is het dier meer of juist minder gaan drinken? Of is er sprake van kwijl, hitte, stank uit het bekje?

Naast alle uitingsvormen van de klacht, is het ook van belang om te weten of omgevingsfactoren een rol hebben gespeeld bij het ontstaan van de klacht; is een kitten bijvoorbeeld op veel te jonge leeftijd bij zijn moeder weggehaald? Is er iets mis gegaan tijdens de lactatie waardoor de kittens met de hand gevoed moesten worden? Is er iets gebeurd in het gezin waar hij/zij nu verblijft?

De miasma’s als raamwerk

Wanneer al deze aspecten in kaart zijn gebracht, kan een beeld gevormd worden over welk miasma actief is. En dat is van belang om een bij het miasma passend middel te kunnen kiezen. We gaan voor de duidelijkheid wat dieper in op het begrip miasma en de hieruit voortvloeiende afwijkende reacties.

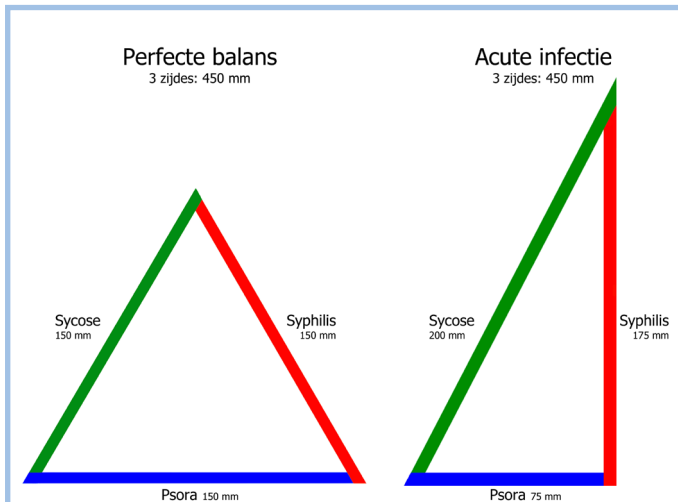
Een miasma is niet alleen een diep gewortelde predispositie tot het ontwikkelen van bepaalde ziektes, maar een miasma geeft daarnaast de predispositie van een individu weer om op een bepaalde manier op prikkels te reageren, niet alleen fysiek maar ook mentaal.

Hoewel miasma’s niet fysiek aanwezig zijn in een organisme nemen we drie verschillende fysieke reactiepatronen waar. Deze fysieke reactiepatronen kunnen gekoppeld worden aan de basismiasma’s:

- Controle = psorisch miasma
- Productie = sycotisch miasma
- Vernietiging = syphilitisch miasma

Deze drie reactiepatronen zijn de basis van alle natuurlijke fysiologische reacties en zijn nodig om een lichaam in balans te houden. Denk hierbij aan een driehoek met drie even lange zijdes (zie afbeelding 1). Wanneer het lichaam in aanraking komt met b.v. een griepvirus, zal de productie-functie (sycose) in actie moeten komen. Er

worden meer witte bloedlichaampjes aangemaakt om het virus te lijf te kunnen en er ontstaat koorts (stijging van de temperatuur). Vervolgens zal de vernietiging-functie (syphilis) in actie moeten komen om de binnendringende virusdeeltjes te elimineren. De controle-functie (psora) zorgt ervoor dat deze fluctuaties kunnen plaatsvinden.

Afbeelding 1: schematische weergave van de verhouding tussen de drie reactiepatronen bij ziekte en in balans.

Is een organisme gezond dan zal het na een aanval door een griepvirus - zoals in het voorbeeld hiervoor - weer in balans komen: alle zijdes van de 'driehoek' zijn dan weer even lang.

Door allerlei omstandigheden kan het gebeuren dat de balans niet herstelt en dat één van deze zijdes het overwicht blijft houden. Er kunnen dan klachten ontstaan die een relatie hebben met de dominante zijde van de driehoek.

- Is de controle-functie te sterk dan kunnen er klachten ontstaan met als kenmerk een onder-reactie. Voorbeelden hiervan zijn hypothyreoïdie, jeukklachten zonder erupties, koorts zonder duidelijke oorzaak, zwakte, diabetes mellitus (tekort aan insuline) enz.
- Is er sprake van een te sterke productie-functie, dan gebeurt het tegenovergestelde; er ontstaan aandoeningen die een overreactie als kenmerk hebben zoals hyperthyreoïdie, tumoren, tandsteen, artrose, pigmentatie, wratten, overmatig pijnlijke aandoeningen zoals koliek maar ook aandoeningen die te maken hebben met de urinewegen en de reproductie organen.
- Wanneer de vernietiging-functie op de voorgrond staat, ontstaan er aandoeningen met degeneratie en destructie als kenmerk: Degeneratieve Myelopathie, zwerende wonden, depigmentatie, osteosarcoma enz.

Onderdrukken van deze natuurlijke reacties leidt - uiteraard - ook tot problemen en kan een dier op een nog dieper niveau ziek maken.

Naast de drie basismiasma's kunnen het carcinogeen en tuberculisch miasma voorkomen. Deze twee miasma's laten allebei een heel specifiek symptoombeeld zien dat ontstaan is uit het samenspel van de drie basismiasma's. Het tuberculisch miasma is overwegend psorisch en syphilitisch in uiting (relatie met allergieën en terugkerende patronen; denk aan de telkens terugkerende slijmvliesontstekingen bij FCGS). Het carcinogeen miasma is overwegend sycotisch en syphilitisch (relatie met virale processen, denk aan het calcivirus: 95-100% van de katten met FCGS hebben het calcivirus doorgemaakt). De balans tussen de drie basismiasma's is bij het carcinogeen en tuberculisch miasma min of meer gefixeerd.

De behandeling

Bij de behandeling van een kat met de diagnose FCGS is het belangrijk om te kijken welk miasma actief is. Is er sprake van zweervorming in de mond die letterlijk het tandvlees vernietigt, dan voert het syphilitisch miasma de boventoon en zijn overwegend syphilitische middelen geïndiceerd. Want, om het nog lastiger te maken, ieder homeopatisch geneesmiddel heeft de drie basis reactiepatronen in meer of mindere mate in zich. Een middel kan bijvoorbeeld overwegend psorisch zijn en in mindere mate sycotisch en syphilitisch. Wanneer zo'n middel wordt ingezet bij een klacht die zich hoofdzakelijk syphilitisch uit, dan zal het gewenste effect beperkt blijven. Bij een klacht die in uiting sterk syphilitisch is, past een middel dat ook miasmatisch gelijk is qua werking. Immers, ook op miasma-gebied geldt de "similia similibus curenter" regel (het gelijke met het gelijkende genezen).

“Op miasma-gebied geldt ook de ‘similia similibus curenter’ regel”

Een praktijkvoorbeeld: een eigenaar vraagt om een homeopathische behandeling voor haar kat met locomotie problemen. Ter plaatse wordt echter een kat aangetroffen met een sterk gezwollen bovenlip, welke zwelling zeer hard en warm aanvoelt. Er is een duidelijke rode rand zichtbaar om de rechter hoektand. De kat eet niet. De eigenaar was dit alles niet opgevallen en dacht dat de kat niet wilde eten vanwege de locomotieproblemen. Omdat niet bekend is hoe lang de mondklacht al speelt en omdat de zwelling zo hard als bot voelt, is de kat doorverwezen voor nader onderzoek door de dierenarts. De dierenarts sluit uit dat het om een tumor gaat maar adviseert de hoektand – die al loszit – te verwijderen en een antibioticakuur te geven. De eigenaar wil dit advies van de dierenarts liever niet opvolgen en besluit in overleg met de behandelend homeopaat een homeopathische behandeling te starten.

Bij deze kat past het middel Lycopodium sterk op de locomotieproblemen alsook op zijn mentale beeld. Echter, omdat de mondklachten zich in een acuut stadium bevinden wordt voor een acuut werkend middel gekozen dat tevens complementair is aan Lycopodium.

De zwelling, warmte en pijn duiden op een actief sycotisch miasma. Het loszitten van de tand laat echter zien dat de klacht nu in het syphilitisch stadium is beland. Op basis van dit alles wordt gekozen voor Mercurius. Mercurius staat bekend als een overwegend syphilitisch middel, maar heeft ook psorische en sycotische symptomen in zich.

De kat heeft heel goed gereageerd op het middel Mercurius. De zwelling en roodheid zijn geheel verdwenen, de tand zit vast en de kat eet er weer prima mee. Nu kan de behandeling worden vervolgd op de overgebleven locomotieproblemen met een middel dat past bij zijn constitutie waardoor zo veel mogelijk voorkomen wordt dat deze kat opnieuw een dergelijke acute klacht kan ontwikkelen.

Conclusie

FCGS is in uiting overwegend sycotisch of syphilitisch. Dit is terug te zien in de hoeveelheid rubrieken van de repertorisaties waarmee wij dit artikel afsluiten. Echter, het psorisch miasma speelt wel degelijk een rol in de totstandkoming van FCGS maar is meer in het voortraject te vinden. Immers, waarom ontstaat er tandsteen? Waarom raakt een dier besmet met het calicivirus? Waarom is er sprake van een verminderde weerstand? Er is een bepaalde onder-reactie (psora) van de controle-functie nodig om de andere twee basisfuncties te kunnen laten ontsporen. Daarnaast kan de behandeling van FCGS gecompliceerd worden door vermenging van het tuberculineus en/of het carcinogeen miasma.

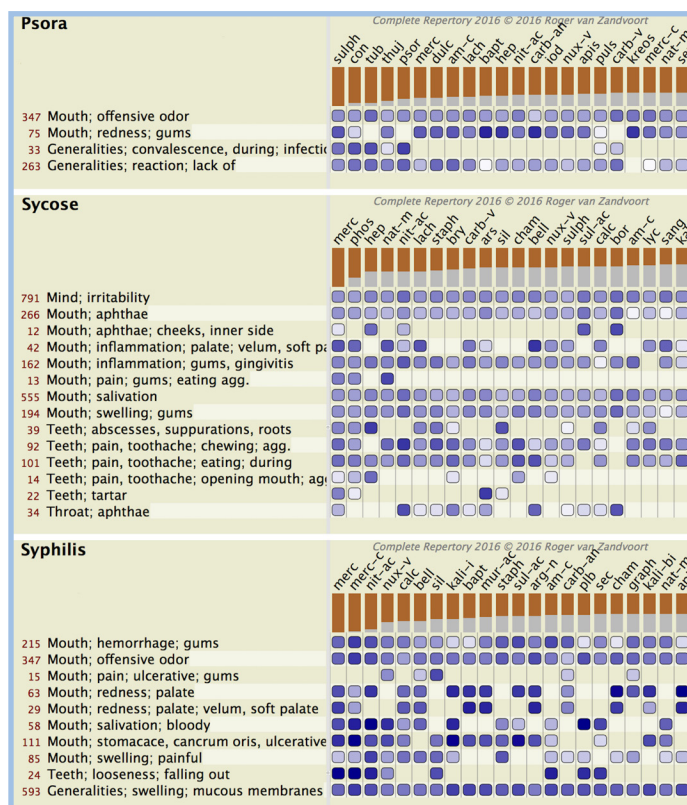
“FCGS is overwegend sycotisch of syphilitisch”

Al deze aspecten tezamen maken dat vooraf niet te zeggen is, welk homeopathisch middel inzetbaar is bij FCGS omdat het similimum voor elke kat weer een ander middel kan zijn.

De homeopathische behandeling van een kat met een verleden van jaren antibiotica- en prednisonkuren vergt een ander behandeltraject dan die van een dier zonder enige vorm van iatrogene onderdrukking, hoewel dit laatste vrijwel niet zal voorkomen bij een kat die door de dierenarts is gediagnosticeerd met FCGS.

Hoe eerder een eigenaar ontdekt dat zijn dier uit balans is, hoe eerder er iets gedaan kan worden om die balans weer te herstellen en wellicht kan dan voorkomen worden dat de diagnose FCGS ooit wordt gesteld.

We sluiten af met drie repertorisatie-voorbeelden van zowel een psorische, sycotische als een syphilitische uiting van FCGS.

Afbeelding 2: Repertorisatie voorbeeld van FCGS.

Bronnen

1. John Saxton & Peter Gregory (2005). Textbook of Veterinary Homeopathy.
2. John Saxton (2006). Miasms as practical tools.
3. Subrata Kumar Banerjea (2011). Miasmatic Prescribing.

Marielle Rekveld-Temminck en Anne-Marie Rodenburg zijn beide afgestudeerd als veterinaire klassieke homeopaat. De website van Marielle Rekveld-Temminck is <http://www.hetreckveld.nl>. De website van Anne-Marie Rodenburg is <http://www.annemarietemminck.nl>.